

בש"פ 5732/16 - מדינת ישראל נגד אבי בן דוד ווטורי

בבית המשפט העליון
בש"פ 5732/16

לפני:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

העוררת:

נגד

אבי בן דוד ווטורי

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
מ"ת 62899-10-15 שניתנה ביום 20.7.2016 על ידי
כבוד השופט נ' אבו טהה

ט"ז בתמוז התשע"ו (22.7.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד נילי פינקלשטיין, עו"ד יריב צרי,
עו"ד אסף בר יוסף ועו"ד צחי יונגר
עו"ד ליה פלוס

בשם העוררת:

בשם המשיב:

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 20.7.2016 במ"ת 62899-10-15, בגדרה הורה בית המשפט כי המשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו, ולא במעצר מאחורי סורג ובריח.

1. ביום 29.10.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב ושלושה נאשמים נוספים - שלום דומראני (להלן: דומראני), שלומי באסה (להלן: באסה) ורועי בונקר (להלן: בונקר) (השלושה יכוננו יחדיו להלן הנאשמים הנוספים).

עובדות כתב האישום (אשר תוקן מספר פעמים) תוארו בהרחבה בהחלטת השופט ס' ג'ובראן מיום 22.6.2016 (בש"פ 4513/16), ועל כן יובאו בקצרה ככל הניתן. החלק הכללי של כתב האישום מתאר סכסוכים על רקע עברייני שנתגלעו בין קבוצות שונות באזור דרום הארץ. על פי הנתען בחלק הכללי של כתב האישום, עובר לחודש אוקטובר

2014 נתגלע סכסוך בין דויד קריחלי, המכונה דטו, לבין יוסי אדרי. על רקע זה, ועל רקע יריבויות וסכסוכים שקדמו לו בין קבוצות אחרות, נתגבשה החל מסוף שנת 2014 "קואליציה" ומפגש אינטרסים בין יוסי אדרי ואנשיו המכונים "האשדודים", אחד בשם עמוס לביא ואנשיו, ודומראני ואנשיו (ביניהם המשיב) - המכונים "האשקלונים", כנגד דטו ואנשיו המכונים "הגרזינים", ואחד בשם בני שלמה (להלן: שלמה) ואנשיו. כחלק מן היריבות בין המחנות שנוצרו, התרחשו מספר אירועים פליליים, בהם רציחתו של מנשה מאור ביום 4.11.2014 ורציחתו של שלום שלמה ביום 19.9.2015, הנמנים על המחנה של דטו ושלמה.

2. על פי האישום הראשון, בערבו של יום 5.6.2015, ארעה תגרה במסעדה באשדוד במסגרתה הותקף סטיב אקריש (להלן: סטיב) על ידי אחר. סטיב ואחינו שלומי אקריש (להלן: שלומי) סברו כי המתקיף נשלח על-ידי אדם דפס (להלן: דפס), הנמנה על קבוצת הגרזינים. על רקע זה, החליטו לרצוח את דפס, וצרפו לצורך כך את ע.ז., שהפך לימים לעד מדינה ולסוכן בתיק (להלן: עד המדינה). עד המדינה הפנה את סטיב ושלומי לאשקלונים (ביניהם המשיב) כדי שיארגנו כסף ואמצעים לביצוע הרצח, בודעו כי קיימת ביניהם זהות אינטרסים, והם אכן נרתמו למשימה, והעבירו לידי סטיב 15,000 ₪. באמצעות סכום זה נשכרה באשדוד דירה ששימשה את עד המדינה כבסיס יציאה לביצוע הרצח (להלן: דירת המסתור). דומראני העביר לסטיב גם רכב ואקדח לצורך ביצוע הרצח. משהתברר כי אקדח זה איננו תקין, דאג דומראני, באמצעות אנשיו, להעביר אקדח אחר (להלן: אקדח 2), מחסנית וכדורים לצורך ביצוע הרצח. מאחר שדפס לא אותר, הציע שלומי כי ינסו במקום זאת לרצוח את יוסי קריחלי, אחיו של דטו, הנמנה אף הוא על קבוצת הגרזינים. במסגרת תכנית הפעולה לביצוע הרצח, נבחר מקום, נערכה חלוקת תפקידים, ובוצעו תצפיות, אלא שבעקבות מידע שמסר עד המדינה למשטרה, נקטה המשטרה בפעולות מנע, בהן השמתו של יוסי קריחלי במעצר בית (מעצר מנע), מעצרו של שלומי, ותפיסת האקדח בסמוך לדירת המסתור. ביום 31.7.2015 תיאר המשיב פגישה של המעורבים בתכנית, שהתקיימה ביום 2.8.2015 בביתו של דומראני, ובמסגרתה, בין היתר, הורה דומראני לבאסה לדאוג כי סטיב יקבל שני אקדחים נוספים לצורך רציחתו של יוסי קריחלי.

בגין האישום הראשון יוחסה למשיב עבירת קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. באישום השני מתואר המשכו של האישום הראשון, ובגדרו מפורטים מפגשים והתקשרויות טלפוניות שהתקיימו בין המעורבים בנוגע להספקת שני האקדחים עליהם דובר בפגישה מיום 2.8.2015 בביתו של דומראני (שמו של המשיב לא הוזכר בחלק המתאר מפגשים והתקשרויות אלה). בערבו של יום 11.8.2015 מסר בונקר שקית ובתוכה אקדח לידי שלומי, ובהמשך אותו לילה נעצר שלומי על-ידי המשטרה כשהאקדח בידו. למחרת (12.8.2015) עדכן סטיב את המשיב כי שלומי נעצר. בערבו של אותו יום התקשר המשיב לבאסה ותיאר עמו פגישה להמשך הערב, אז נפגשו סטיב, דומראני, באסה והמשיב במרכז מסחרי באשקלון. ביום 13.8.2015 שוחחו סטיב ובאסה; באסה הבטיח לסטיב כי לאחר שייפגש עם דומראני, יפעל להעמדת ייצוג משפטי לשלומי, ואכן בהמשך אותו יום נפגשו באסה ודומראני והוסדר עניין הייצוג. ביום 18.8.2015 שוחח סטיב עם המשיב וביקש ממנו כי ימסור את תודתו לדומראני על העמדת הייצוג המשפטי לשלומי.

בגין האישום השני יוחסו למשיב (ולנאשמים הנוספים) קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ועבירות בנשק לפי סעיף 144(ב1) לחוק העונשין.

4. על פי המתואר באישום השלישי, ביום 24.8.2015 נפגשו שניר ואזנה (להלן: שניר) וחסד אדרי (להלן: חסד) - הנמנים על קבוצת האשדודים, עם המשיב, דומראני ובאסה, בבית קפה באשקלון (להלן: בית הקפה). בפגישה הציע דומראני לשניר ולחסד להניח מטען חבלה כנגד מי מהגרזינים. דומראני אמר לשניר כי אם ידאג לרציחתם של דפס ושל אחד בשם אלירן חובב (הנמנים על "הגרזינים"), הוא (דומראני) ואנשיו ידאגו לרציחתו של יוסי קריחלי. לצורך קידומו של קשר זה, נפגשו ביום 31.8.2015 שניר, ואחד בשם מורן גוביר (להלן: מורן), עם המשיב ועם באסה. המשיב ובאסה אמרו לשניר ולמורן כי בעוד יום-יומיים ידאגו להם לדירה ולרכב לצורך ביצוע רצח של מי מהנמנים על קבוצת הגרזינים. באסה אמר להם להגיע אליו למחרת כדי לקבל כסף לצורך ביצוע הרצח והנחיות על מיקומו של מטען החבלה. ביום 1.9.2015 שוחחו שניר ומורן עם המשיב, ושאלו אותו אודות מועד הגעת מטען החבלה. המשיב אמר לשניר שהמטען יגיע למחרת. למחרת פגשו שניר ומורן את המשיב, אז מסר להם המשיב ₪ 1,400 ואמר להם כי יש לו חלקים לצורך הרכבת מטען (חומר נפץ ונפץ), ושאל האם יש באפשרותם לדאוג להרכבתו. בהמשך התקיימו מספר שיחות בין הנפשות הפועלות בכדי לקדם קשר זה. כן התקיימה פגישה ביום 13.9.2015 בין המשיב ובאסה לבין שניר ומורן, בה אמר באסה לשניר כי הוא ידאג לספק לו שני מטענים ולא מטען אחד בלבד. בסופו של דבר הקשר לא מומש.

בגין אישום זה יוחסה למשיב, לדומראני ולבאסה עבירת קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. לדומראני יוחסה גם עבירת ניסיון לשידול.

5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב והנאשמים הנוספים עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי ישנן ראיות לכאורה וכי קיימת עילה למעצרו בשל המסוכנות הנשקפת מהם והחשש כי שחרורם יוביל לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או להשפעה על עדים. נטען כי המסוכנות נלמדת ממספרם הרב של ניסיונות הרצח של אחרים עמם הם מסוכסכים על רקע שליטה עבריינית, כמו גם מעבירות מרובות של השגה ואספקה של כלי נשק לשם כך. כן נטען כי מסוכנותם מתעצמת נוכח עברם הפלילי; אשר למשיב צוין כי עברו הפלילי עשיר וכולל עבירות רכוש, סמים, מרמה, הפרעה לשוטר ועוד.

6. ביום 14.2.2016 התקיים דיון בבקשת המעצר, וביום 10.5.2016 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי. לגבי האישום הראשון קבע בית המשפט כי קיימת חולשה ראייתית משמעותית, בעוד שלגבי האישום השני קבע כי הונחו ראיות לכאורה לחובת כלל הנאשמים בקשירת קשר לפשע ועבירות בנשק. גם לגבי האישום השלישי, בחלק המייחס למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע, קבע בית המשפט כי ישנן ראיות לכאורה, אם כי בעוצמה נמוכה.

יצוין כבר כעת כי המבקשת מתמקדת בעררה בקביעותו של בית משפט קמא בנוגע לאישום השלישי, ועל כן אציג את טענותיה להלן ביתר פירוט. כאמור, האישום השלישי מייחס לדומראני ניסיון לשדל את שניר ומורן לרצוח את מי מקבוצת הגרזינים באמצעות מטען חבלה, במהלך פגישה שהתקיימה בבית קפה באשקלון ביום 24.8.2015, בה לקחו חלק המשיב, דומראני, באסה, שניר וחסד. אשר למשיב ולבאסה מייחס כתב האישום עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, בעקבות אותו שידול. נטען כי השניים התקשרו עם חסד, שניר ומורן לרצוח את מי מקבוצת הגרזינים. הן בנוגע לניסיון השידול והן בנוגע לקשירת הקשר קבע בית משפט קמא כי הראיות הינן בעוצמה נמוכה.

המבנה הראייתי עליו נשענת המבקשת מורכב מהקלטת שיחות שנערכו בין עד המדינה לשניר בדירת המסתור בה שהה עד המדינה, האזנות סתר לשיחות טלפוניות שקיימו המעורבים, דוחות עיקוב המתעדים מפגשים שהתקיימו ביניהם ואיכונים סלולאריים.

הגם שעבירת השידול איננה מיוחסת למשיב שבפנינו, קביעתו של בית משפט קמא כי קיים ספק לגבי "עצם קיום הפגישה בתאריך 24/8/15" משליכה על עבירת קשירת הקשר. קביעה זו התבססה, בין היתר, על דבריו של שניר בפני עד המדינה מהם עולה שפגישה התקיימה דווקא ביום 25.8.2015 ועל העובדה שבכתב האישום שהוגש נגד חסד ומורן נמנעה המבקשת מלציין מועד מדויק. נוסף על אלה, נקבע כי ישנו קושי ראיתי בהוכחת הימצאותו של המשיב בפגישה בשל מגוריו בסמוך לבית הקפה, שאינו מאפשר לקבוע באמצעות איכון טלפוני כי היה בבית הקפה ולא בביתו. בית המשפט מצא גם כי העברת הכסף (₪ 1,400) מהמשיב לשניר לא נעשתה בהכרח לצורך קידום הקשר הפלילי, אלא כהלוואה אותה שניר התכוון להחזיר. לבסוף, צוין כי בתוכן השיחות בין שניר, מורן והמשיב "אין גוון פלילי ולו לכאורי", וכי שיחות אלה מלמדות לכל היותר על היכרות טובה ביניהם. אשר לעובדה כי המשיב שמר על זכות השתיקה לאורך חקירתו ציין בית משפט קמא כי אין בכך כדי למלא את החללים החסרים.

7. בית המשפט המחוזי קבע כי בהתחשב בכך שחלקו היחסי של המשיב בכתב האישום מינורי, ובכך שמרבית עברו הפלילי הינו מהעבר הרחוק ואינו כולל עבירות בתחום הנשק, יש לבחון את היתכנותה של חלופת מעצר ומעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, ולצורך כך הורה כי יוכן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. אשר לנאשמים הנוספים הורה בית המשפט כי יעצרו עד תום ההליכים.

במאמר מוסגר אציין כי ערר שהגישו הנאשמים הנוספים על ההחלטה בעניינם התקבל בהחלטתו של השופט ס' ג'ובראן, בבש"פ 4513/16. השופט ס' ג'ובראן לא מצא להתערב בקביעותיו של בית משפט קמא בסוגיית עוצמתן של הראיות לכאורה (למעט בעניינו של באסה באישומים הראשון והשני), אך קבע כי יש להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי לשם בחינת חלופות מעצר קונקרטיות. לאחר שהתקבלו תסקירי שירות מבחן בעניינם של הנאשמים הנוספים ונבחנו חלופות שהוצעו על-ידם, הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט י' אלון) בהחלטה מיום 27.7.2016 על מעצרו עד תום ההליכים. ערר על החלטה זו תלוי ועומד בבית משפט זה (בש"פ 6074/16).

ובחזרה למשיב שבפני -

8. ביום 25.5.2016 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. שירות המבחן התרשם כי המשיב הינו אדם כריזמטי, בעל יכולת גבוהה להניע אחרים, אשר מודע למעמדו ולקשריו החברתיים אך מנסה להקטין ממשמעות תכונות אלה. שירות המבחן התרשם כי סנקציות עונשיות אינן מהוות גורם מרתיע עבור המשיב, כי למשיב יש קושי בקבלת סמכות ובעמידה מול גבולות ברורים, והערך כי נשקף מן המשיב סיכון גבוה למעורבות חוזרת בפלילים. על יסוד כל אלה, סבר שירות המבחן כי חלופה בפיקוח אנושי אינה מתאימה, ופסל חלופה שהוצעה בבית הוריו של המשיב באשקלון, הכרוכה בחזרה לסביבתו המוכרת.

9. בדיון שנערך ביום 29.5.2016, עמדה העוררת על בקשתה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ומנגד, ביקשה ב"כ המשיב כי יערך תסקיר משלים לבחינת חלופה אחרת. ביום 26.6.2016 נעתר בית המשפט לבקשת באת-כוח המשיב והורה על עריכת תסקיר משלים בו תיבחן חלופה מרוחקת מאזור הדרום וכן היתכנות מעצרו של המשיב במתכונת של פיקוח אלקטרוני.

10. ביום 6.7.2016 התקבל תסקיר משלים בעניינו של המשיב, ואף במסגרתו נמנע שירות המבחן מלהמליץ על השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן מצא אמנם כי החלופה המוצעת (בטבריה) מרוחקת

משמעותית ממקום מגוריו ומסביבתו של המשיב וכי המפקחים המוצעים (שניים מחבריו ואחותו) נכונים לסייע לו וביטאו יכולת והבנה לתפקיד הפיקוח. עם זאת, בהתחשב בהערכת הסיכון בעניינו של המשיב, המבוססת בעיקרה על מאפייני אישיות ודפוסי התנהגות המובילים למעורבות חוזרת בפלילים, שב והתרשם שירות המבחן כי פיקוח אנושי לא יהווה מענה מתאים.

בדיון שנערך ביום 14.7.2016 נחקרו המפקחים המוצעים ובית המשפט הורה על קבלת חוות דעת מטעם הממונה על הפיקוח האלקטרוני באשר לחלופה המוצעת.

11. ביום 20.7.2016 ניתנה החלטת בית משפט קמא עליה נסב הערר שבפניי. בהחלטה עמד בית המשפט על חומרת העבירות המיוחסות למשיב ועברו הפלילי מחד, ועל חולשתן היחסית של הראיות, חלקו המצומצם של המשיב בפרשה, חלוף הזמן ממעצרו האחרון והיעדרו של עבר פלילי רלוונטי מאידך. בסופו של יום מצא בית המשפט כי אין מדובר במקרה בו האינטרס שביסוד המעצר הוא כזה שכל נטילת סיכון לגביו תהא בלתי סבירה, וכי מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את בחינת מעצרו של המשיב (המואשם בין היתר בעבירה בנשק) בפיקוח אלקטרוני, כנדרש בסעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים. בהחלטה צוין כי המפקחים המוצעים שהתייצבו בבית המשפט הותירו רושם חיובי, וכי בצירוף הפיקוח האלקטרוני, ניתן "להגשים את תכלית מעצרו של המשיב בשלמותה".

על יסוד האמור, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בטבריה, לצד פיקוח אנושי של אחותו ושני החברים. זאת, בצד התנאים הבאים: הפקדה עצמית בסך 50,000 ₪, ערבות עצמית וצד ג' כל אחת בסך 100,000 ש"ח, איסור על יצירת כל קשר עם מי מעדי התביעה, התייצבות לדיוני בית המשפט בליווי שני ערבים, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכונו של המשיב במזכירות בית המשפט.

12. מכאן בקשת הערר שבפניי, בגדרה טוענת העוררת כי שגה בית משפט קמא הן בקביעותיו בנוגע לעוצמת הראיות לכאורה, והן באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, אשר אינה מאפשרת את מעצרו בפיקוח אלקטרוני, שלא מאחורי סורג ובריו.

במישור הראייתי התמקדה כאמור העוררת באישום השלישי, לגביו סבורה היא כי קיים מארג ראייתי מבוסס וצפוף המבסס את האמור בכתב האישום ביחס למועד המפגש שתואר באישום זה, תוכנו וחשיבותו ביחס לעבירת הקשר. מארג ראייתי זה, כך נטען, מצביע על מעורבות אינטנסיבית של המשיב בקידום הקשר, וזאת בניגוד לקביעותיו של בית משפט קמא.

אשר לעילת המעצר סבורה המבקשת כי נוכח מעורבותו הגבוהה של המשיב בקשירות קשר לביצוע מעשי רצח ועבירות נשק, נשקפת מן המשיב מסוכנות גבוהה. נטען כי שתיקתו של המשיב בחקירותיו מעצימה את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, שכן במצב דברים זה אין להניח כי נוכחותו במפגשים הייתה תמימה. כן סומכת העוררת ידיה על תסקירי שירות המבחן, בהם עמד שירות המבחן על דפוסי התנהגותו העבריינים של המשיב ויכולתו להשפיע על סביבתו, כמו גם על מודעתו למאפיינים אלה ורצונו לטשטשם בפני גורמי המקצוע. נטען כי לבד מן ההתרשמות החיובית מהמפקחים, לא נימק בית המשפט את החלטתו שלא לתת משקל משמעותי להערכת מסוכנותו של המשיב, ומכל מקום אין בהתרשמות חיובית מן המפקחים כדי להצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן כי חלופה בפיקוח אנושי (כלשהו) אינה מתאימה. העוררת הוסיפה ועמדה על עברו הפלילי של המשיב, הכולל 17 הרשעות קודמות שהובילו לכ-13 שנות מאסר במצטבר

במהלך 26 השנים האחרונות. לבסוף, נטען כי מקום בו קבע בית המשפט כי ישנן ראיות לכאורה, לגבי האישום השני הכולל עבירות נשק, לא היה מקום לבחינה מקלה של אפשרות שחרור המשיב בשים לב להלכות הידועות בדבר הצורך במעצר ממש בעבירות מסוג זה.

13. ביום 22.7.2016 קיימתי דיון בבקשה במהלכו טענה באת-כוח המשיב כי יש לדחות את הערר ולהותיר את ההחלטה המורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני על כנה. בפתח הדברים טענה כי מקום בו בית משפט קמא ראה את מלוא התמונה הראייתית בנוגע לכל סעיפים האישום ולכל הנאשמים, ונדרש ליותר מעשרה כתבי אישום נוספים שהוגשו במסגרת הפרשה – אין זה ראוי ורצוי לבחון רק חלק מן האישום השלישי. לגופו של עניין סמך המשיב ידיו על קביעותיו של בית משפט קמא.

14. לאחר שעיינתי במלוא חומר הראיות שהוגש על-ידי המבקשת, ושמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי יש לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

15. אפתח תחילה בפגישה שהתקיימה לשיטת המבקשת ביום 24.8.2015 בין המשיב, דומראני ובאסה (האשקלונים) לבין שניר ומורן, במהלכה נרקם לכאורה הקשר לפגוע במי מהגרוזינים. כאמור, בית משפט קמא מצא כי יש קושי ראייתי בנוגע למפגש זה, בעיקר לעניין מועד התקיימותו, וזאת, בין היתר, מאחר שבשיחה שהתקיימה ביום 27.8.2015 בין שניר לעד המדינה, ציין שניר כי הפגישה עם דומראני התקיימה "לפני יומיים", דהיינו, ביום 25.8.2015 (ולא ביום 24.8.2015). אלה הם, בין היתר, חילופי הדברים בשיחה זו:

עד המדינה: מתי היית אצל שלום (דומראני - י"ע)?

[...]

שניר: לפני יומיים.

עד המדינה: מה הוא אומר? [...] עם מי הלכת לשם?

שניר: עם חסד.

עד המדינה: נו?

שניר: אתה מבין [...] הוא מסדר את קריחלי.

עד המדינה: את מה סידר? את מי?

שניר: אני רוצה לסדר את פפו ואת דפס... לא מעניין אותי זהו יותר מאף אחד.

[...]

עד המדינה: תביא את המטען, תביא אותו לפה.

[אזכיר כי על קבוצת הגרוזינים, בראשה עומד דטו (דויד קריחלי), נמנה גם אחיו, יוסי קריחלי, וכן אדם דפס, אלירן חובב, גיגאורגי חנשווילי - המכונה גיאה ורמז שמלשווילי המכונה ראמז]

דומני כי אין מקום "להיתפס" לאמירתו של שניר בעניין המועד ולייחס לה משקל כה רב. הפגישה המדוברת התקיימה לכאורה בשעת לילה מאוחרת, כמעט "על התפר" שבין יום 24.8.2015 ליום 25.8.2015, וממילא ישנן ראיות נוספות התומכות בכך שפגישה אכן התקיימה ביום 24.8.2015.

כך, ביום 24.8.2015 בשעה 17:19, שוחח חסד עם דומראני והם תיאמו כי ייפגשו בהמשך אותו היום. בשיחה שהתקיימה ביום זה בשעה 23:16, נשמע המשיב אומר לבאסה לבוא לחניה שנמצאת מאחורי בית הקפה. האיכונים הסלולריים של המשיב, דומראני, באסה, חסד ושניר בשעה הרלוונטית הם באזור המרינה באשקלון, שם נמצא בית הקפה. אשר לקרבת מקום מגוריו של המשיב לבית הקפה והחשש כי באיכון אין כדי להועיל בשל כך - הרי ששיחה מהשעה 23:49 מציין המשיב בפני אחד בשם יאבה, כי הוא (המשיב) נמצא סמוך לבית הקפה (ולא בביתו). די בכל אלה בשלב זה כדי להוכיח את קיומו של המפגש המדובר ביום 24.8.2015.

16. על תוכנו של המפגש אנו למדים מדבריו של שניר בפני עד המדינה - הן בחילופי הדברים שצוטטו לעיל, והן בשיחה שהתקיימה בין שניר לבין עד המדינה ביום 2.9.2015 במהלכה שב עד המדינה ושאל אותו בעניין זה:

עד המדינה: תגיד לי עכשיו [...] אותו יום שנפגשתם בפעם הראשונה [...] מי היה שם בדיוק.

שניר: שלום

עד המדינה: ומה הוא אמר לך?

שניר: שלום? אמר לי סגור.

עד המדינה: על מי אבל?

שניר: על גיאה. גיאה. גיאה. ורמז.

[...]

שניר: אמרתי לו תשמע יוסי צ'יפס יושב ככה, לא אמר לי תשמע אם הזזת אחד אני אזיז את יוסי הזה.

עד המדינה: מי הכי חשוב לו?

שניר: לפי הדיבור שלו גיאה.

עד המדינה: הוא ישים עליו ארגז?

שניר: כן

[...]

שניר: אמרתי לו תשמע יש לנו דפס אומר לי זה טוב גם [...] לפי מה שהבנתי הוא חרמן אחושרמוטה על גיאה. חרמן על גיאה את מבין? הוא אמר לי תשמע אם אתה משלים שמה אחד אם נפל לך שתי אלו נפלו לך והצלחת נגיד.

עד המדינה: מי זה שתי אלו?

שניר: דפס וחובב. הבנת? כי הם מטיילים ביחד אתה מבין? אמרתי לו תשמע יכול להיות שאני אתפוס שתי ציפורים במכה אחת. לא אחד הוא אומר לי טוב, ותשמע וזה ויוסי עליי.

17. ומכאן לקביעתו של בית משפט קמא לפיה לשיחות שהוקלטו בהאזנות סתר אין גוון פלילי. אכן, האזנות הסתר לשיחות הטלפוניות בין המעורבים "תפסו" ברשתן שיחות קצרות יחסית שעניינן בתיאומים תמימים לכאורה של מפגשים, בעיקר בין שניר לבין המשיב. לו היו עומדות שיחות אלה בפני עצמן, לא היה די בהן כדי לבסס ראיות לכאורה לעבירת קשירת הקשר. אלא שאת תמלילי האזנות הסתר לשיחות הטלפוניות יש לקרוא בצמוד לדבריו של שניר בפני עד המדינה, המלמדים על פשרם של התיאומים הללו, ומה נאמר במפגשים עצמם, בהם נכח שניר.

ב"כ המשיב טענה כנגד מהימנותו של שניר וקראה שלא להסתמך על דבריו; בין היתר נטען כי המבקשת איננה עקבית בעניין זה – שכן לו יוחסה מהימנות גבוהה לדבריו, היה מקום לפתוח בחקירה פלילית נגד פרקליט בפרקליטות מחוז דרום, מאחר ששניר נשמע מספר על כך שפרקליט קיבל תשלום עבור הסדר טיעון מקל בתיק קודם שלו. אלא שכידוע, בשלב המעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים, בחינה אשר מקומה בתיק העיקרי, למעט מקום בו בחומר הראיות ישנן פרוכות של ממש (בש"פ 2029/11 חליחל נ' מדינת ישראל (20.3.2011); בש"פ 708/12 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל פס' 13 (30.1.2012); בש"פ 8623/15 פלוני נ' מדינת ישראל (30.12.2015)). אין זה המצב בענייננו, וכפי שיודגם להלן, בתוכן השיחות הטלפוניות יש כדי לחזק את דבריו של שניר בשיחות עם עד המדינה בנוגע למטען החבלה שצפוי היה לעבור מהאשקלונים לידי על מנת שייפגע באמצעותו במי מהגרזינים.

(-) בשיחה בין עד המדינה לבין שניר מיום 27.8.2015, שאוזכרה לעיל, מציין שניר כי באותו מפגש באשקלון נאמר לו כי יסדרו לו "את זה" והוא אמר: "אני לא רוצה אחד-אחד אני רוצה הכל מחובר ביחד... גדול".

(-) ביום 31.8.2015 נפגשים שניר ומורן עם המשיב ועם באסה באשקלון (כך עולה משלוש שיחות תיאום מאותו היום, ומדוח עיקוב מס' 7022). בלילו של יום זה מגיע שניר לדירת המסתור של עד המדינה ומספר לו על תוכן הפגישה. עד המדינה שואל את שניר אם הכל מוכן, ושניר משיב: "אמרתי לו וכמה שיותר גדול [...] אמרתי לו אם לא קומפלט אחי אל תביא אני לא יודע לסדר אותו". כן מספר שניר כי דובר בפגישה על כך שבפגישה הבאה ייתנו לו כסף ויימסרו לו היכן ישימו את "זה", בהמשך מציין עד המדינה: "כן, צריכים לקבל את המטען".

באותה שיחה שב עד המדינה ושואל את שניר אם אמרו לו שיביאו לו "קומפלט" ושניר משיב: "אמרתי לו [לבאסה] אם לא קומפלט אל תביא לי". כן חוזר שניר ומתאר את חילופי הדברים במפגש מיום זה, כדלקמן:

"אמרתי לו כמה שיותר גדול בבקשה ממך, אומר לי מה זה פיגוע טרור? אמרתי לו זה יהיה פיגוע טרור זה ירשם בספריה כי זה אנחנו באנו שתי ציפורים יכול להיות שאולי נתפוס עוד יותר אז בגלל זה צריך גדול, אמרתי לו יכול להיות שהם יהיו דודו אדם ואלירן ביחד כולם. מבין? שלוש ביחד, אמר לי כמה אתה רוצה? כמה אתה רוצה? אמרתי לו אם אפשר איזה שלוש קילו, התחיל לצחוק".

(-) ביום 2.9.2015 נפגשים שוב שניר ומורן עם המשיב (כך עולה מארבע שיחות תיאום בין המשיב לשניר מאותו יום, ומדוח עיקוב מס' 7004). גם בסופו של יום זה מגיע שניר לדירת המסתור של עד המדינה ומספר לו על תוכן הפגישה. שניר מספר כי המשיב העביר לו סכום של 1,400 ₪ (לעניין זה אשוב בהמשך), ובאשר למטען מצוין כך: "תראה איזה מנייאק, הוא אומר לי תשמע אני מביא לך נקניק, אני מביא לך נפ.. אני מביא לך כול דבר בנפרד [...] אמרתי לו ומי ירכיב את זה? איך אני ירכיב את זה? מאיפה אני יודע מה לי ולזה? [...] מה אין לך מישהו שיסדר לך? אמרתי לו מאיפה אני יביא משהו שיסדר את זה? אומר לי טוב בערב תבוא תיקח אותו קומפלט".

בהמשך שיחה זו, שב שניר ומתאר את חילופי הדברים הללו, כך: "מה זה תבוא בערב תיקח אותו קומפלט אמרתי לו מה אתה מביא לי בחצאים מה אני מבין בזה? אני יחבר אני ימות". וכן: "אמרתי לו תשמע, [עד המדינה] התבאס, חסד סגר איתכם ביום ראשון זה היה אמור להיות, פתאום עכשיו זה נמשך כבר כמה ימים [...] אז הוא אמר לי אל תדאג אני יעשה לחץ שזה יהיה בע"ה היום למה כל האיזור פה זה [...] הוא אמר לי בערב בע"ה אם ירד פה הלחץ, תבוא תיקח את זה".

נוכח סיכום זה בין שניר למשיב, בהמשך אותו יום (2.9.2015) מתקשר שניר למשיב, אך גם משיחה זו עולה כי יש עיכוב במסירה: "היה קצת בלגן שם אצלהם, אני מחכה לטלפון, מקווה שהכל בסדר". את מורת רוחו על כך מביע שניר בפגישה עם עד המדינה "לא התקשר עד עכשיו", ועד המדינה מרגיע אותו: "בסדר אולי מסדרים לוקח להם קצת זמן".

(-) למחרת, ביום 3.9.2015 בשעה 13:17, התקיימה שיחה בין שניר לבין המשיב בה שב ומסביר המשיב מדוע חל עיכוב: "היה בלאגן שם אתמול באזור שם אי אפשר היה להתקרב [...] אני יעשה לך יותר מאוחר טלפון". שיחות מעין אלה, בהן נשמע המשיב מסביר לשניר כי יש דחיות קלות, התקיימו גם בימים הבאים. כך, בין היתר, ביום 5.9.2015 מצוין המשיב: "בעזרת השם מקווה שמחר"; וביום 9.9.2015: "תאמין לי אני משתדל לעשות את זה, זה לא [...] בידיים שלי [...] לא בזמנים כמו שציפית. אבל אני יעשה את הכול שזה יהיה בעזרת השם לפני החג". כן מתקיימות פגישות נוספות בין המעורבים ביום 3.9.15 (דוח עיקוב מס' 7044) ובלילה שבין יום 12.9.2015 ליום 13.9.2015 (כעולה ממספר שיחות תיאום ומדוח עיקוב מס' 7031). כמו כן, בשיחה בין חסד למשיב ביום 9.9.2015, מצוין המשיב: "אני לא שכחתי ת'אלה שמה! הכל בסדר! אני רק פשוט מחכה למשהו!". בשים לב ליתר השיחות, נראה כי כוונתו היא לשניר ולמורן, ולהעברת המטען.

18. בכל האמור לעיל יש כדי להוביל למסקנה כי ישנן ראיות לכאורה לחובת המשיב בנוגע לעבירת קשירת הקשר, וכי אין מדובר בראיות לכאורה בעוצמה נמוכה.

כל זאת, אף מבלי להידרש לשאלה האם סכום הכסף (₪ 1,400) שהועבר מידי המשיב לשניר הועבר לצורך קידום הקשר הפילי (כך לשיטת המבקשת), או שמא ניתן כהלואה אותה התכוון שניר להחזיר (אפשרות אותה מצא בית משפט קמא כמסתברת).

ובכל זאת, למעלה מן הצורך, אציין כי חומר הראיות מלמד לכאורה כי הסכום אכן הועבר במסגרת הקשר שנרקם, גם אם על רקע קשיים כלכליים אליהם נקלעו האשדודים, עליהם נמנה שניר, ומכל מקום במסגרת קרבת האינטרסים שנוצרה לכאורה בין האשדודים, לבין האשקלונים, ביניהם המשיב. הגם שאכן דובר על החזרת הסכום למשיב, אין מדובר בהלוואה. מהאזנות הסתר והשיחות המוקלטות בין עד המדינה לשניר עולה כי ב"תפיסה ארגונית" הנוהגת בקרב המעורבים, על ראש הארגון לדאוג כלכלית לחברי הארגון; ברעייה בשדות זרים יש כדי לבייש את הארגון (כך, למשל, עולה מדבריו של שניר לעד המדינה ביום 27.8.2015: "מה הוא [יוסי אדרי - י"ע] ייתן שיגידו שהוא לא שולח כסף וזה... שהוא לא דואג וזה [...] כל מי ששואל אותי שלח לי תודה רבה [...] התביישתי, מה יגידו"; "אני מתפדח [...] רק בגלל שלא יגידו שאני מבקש הולך לבקש מזרים"). על רקע זה, מיד לאחר הפגישה במסגרתה קיבל את הכסף מהמשיב, עדכן שניר את חסד, אחיו של יוסי אדרי, שאמר כי ישיב את הסכום, הוא ולא שניר עצמו.

יצוין כי המשיב שתק לאורך כל חקירותיו (5.10.2015; 8.10.2015; 19.10.2015; 20.10.2015; 22.10.2015) ועל כן בחקירותיו וודאי שאין כדי לסייע לו בשינוי התמונה המצטיירת מהראיות שפורטו לעיל.

19. אם כן, לגבי האישום הראשון והשני נותרות קביעותיו של בית משפט קמא על כן, ולפיהן באישום הראשון קיימת חולשה ראיתית משמעותית, באישום השני הונחו ראיות לכאורה. אשר לאישום השלישי מצאתי כאמור כי הונחו ראיות לכאורה כנדרש.

חלופת מעצר

20. במסקנתי שלעיל יש כדי לשנות מן האיזון שערך בית משפט קמא, בגדרו הובאה בחשבון קיומה של חולשה ראיתית באישום השלישי. כמו כן, התמונה הראיתית שנפרסה לעיל מלמדת על מרכזיותו של המשיב בקידום הקשר שעניינו בהעמדת מטען חבלה לצורך ביצוע רצח של מי מהנמנים על חבורת הגרוזינים.

לכך יש להוסיף את תסקיר שירות המבחן בגדרו לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב - בין לחלופה בסביבתו "הטבעית" ובין לחלופה במקום מרוחק. התרשמות שירות המבחן הייתה כי למשיב מעורבות בחברה שולית על רקע רצון להשתייך וכי המשיב מתקשה בקבלת סמכות ובעמידה מול גבולות חיצוניים ופנימיים. כפי שכבר צוין לעיל, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון ברמה גבוהה למעורבות חוזרת בפלילים והתרשם כי חלופה בפקוח אנושי אינה מספקת מענה מתאים. הגם שבית המשפט איננו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה אך במקרים חריגים, מקום בו ישנם טעמים כבדי משקל לכך (בש"פ 6241/13 מדינת ישראל נ' אלתלה (23.9.2013); בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.6.2012)).

אינני סבור כי טעמים כאלה מתקיימים בענייניו. למשיב מיוחסת מעורבות במעשים חמורים שבוצעו כחלק מסכסוך עברייני מסועף ורב משתתפים. על המסוכנות האניהרנטית הטמונה בעבירות בנשק אין צורך לשוב ולעמוד. כך ככלל, וכך בפרט כשבמסגרת האישום השלישי, בו היווה המשיב דמות מרכזית, עסקין במטען חבלה - "נשק המצוי ברף הגבוה

של המסוכנות" (בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל (28.3.2010)). שתיקתו של המערער בחקירותיו אף היא פועלת לחובתו, הן במישור הראייתי והן במישור של עילת המסוכנות.

עברו הפלילי של המשיב אף הוא אינו משחק לטובתו - המדובר בעבירות "מגוונות" בהן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, קשירת קשר לפשע, גניבה, עבירות סמים ועוד. עם זאת יש לציין כי עיקר עברו הפלילי הינו ישן יחסית, והרשעתו האחרונה הינה משנת 2010 בנהיגה פוחזת.

21. על יסוד כל האמור מצאתי כי יש מקום לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ג באב התשע"ו (17.8.2016).

ש ו פ ט